

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

371.747

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Cserkészek és a főváros.

Forrás:

Budapesti hírlap

Bp.

(Hely)

1913

VIII/28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A cserkészek és a főváros.

Alig egy év óta eleven mozgalom kerítette hatalmába a budapesti és a vidéki fiatalságot: a cserkészlet. Ez a mozgalom nemes időtöltést, szórást, testfejlesztést, a jellemnek az iskoláját ígéri az ifjuság ama része számára, mely még nem vehet részt a felnőttek testedző multságában. A mozgalom lavinaszerűen harapózott el, ezekre menő hivatást gyűjtött s most, mikor a magavájta természetesen medrében eleven erővel hömpölyögni kezd, állítólag megjelen a főváros, hogy a cserkészmozgalommal „megrendszabályozza.” Az összes budapesti cserkészeket beleteszi egy nagy rostába (természetesen elsősorban azt az ifjuságot, melyre a községi iskolák révén hatalmi befolyása van), s az összenyalábolt gyerektömeget jól összerázva meg fogja állapítani, hogy ki vehető föl egy legujabb Cserkészörsem nevű csapatba és ki nem. Illetve megfordítva: rá fogja kényszeríteni a cserkészifjuságot, hogy eddigi tömörülését, vezetőit, szervezőit odahagyva azok kezére adja magát, a kiket a főváros hivatalból kirendel.

Szabályrendelet is készül a cserkészlet korlátok közé szorítására. Ez fogja majd meghatározni a cserkész botjának és nadrágjának a hosszát, azt, hogy a gyerek hány másodpercig cserkészhet, hogy lehet-e szalámit zöldpaprikával és ihat-e rá forrászert? Talán még a gyermek hajának hosszát és színét is meg fogja majd kötelezően állapítani.

Hát ez a beavatkozás egy olyan mozgalomban, melynek erői most forrnak és buzognak, káros és szárnalmas. Nem egyéb ez, mint egy szépen induló és külföldön terebélyessé növő mozgalom elfojlása azzal, hogy a gyermekeket kiragadják abból a vezetésből, a melyhez ösztönszerűen vonzódtak, s a melynek a szárnya alatt jól érezte eddig magát. Meglehető, hogy van kifogásolni való a cserkészletben is, de hiszen minden nagyszerű lendület és elemi erővel meginduló mozgalom ezzel jár. Majd lehiggad ez magától és visszamarad a mozgalom testet-lelket nevelő belső értéke.

Azt sohasem hallottuk, hogy a langamétát, az evezést, vagy a modern labdajátzó sportokat bárki megkívánta volna rendszabályozni. Hogy a főváros erre a képtelen szerepre szánja magát, azt azzal a megokolással teszi, hogy el akarja venni a cserkészmozgalomnak „felekezeti” jellegét. Ez az állítás nem őszinte, s csak arra jó, hogy leplezze azoknak a zsarnokoskodó szellemét, a kik a megrendszabályozás mögött állanak. Ezek a tényezők már nagyon elhatalmasodtak a községi életben, s azt hiszik, hogy náluk nélkül már egy falevél sem hullhat le. Az ember eltűnődik önkénytelenül: furcsa dolog az, hogy mennyire szét tudják egyesek aprózni figyelmüket és érdeklődésüket. Még a gyermekek dolgára is jut idejük. Csodálatos azonban, hogy a felnőttek dolgával és érdekével nem törődnek annyit, mert szemük láttára harapózik el nyomasztó uralmuk alatt az élelmiszerhamisítók gárdája, meg a házbéruzsora! Alattuk benuul meg a közlekedés is, azisztálásuk mellett gyalázatos a kövezet.

Mit akarnak azok a gyermekektől, a kik alatt a felnőttek vígan garázdálkodhatnak, rontva közigazgatási erőiket és egészségüket egyaránt. Vagy van-

nak valóban oly spekulatív szellemek, a kik már az embrióban, a cserkészgyerekekben meg akarják kaparintani a maguk céljának a jövő községi választót, hogy a saját hasonlatosságukra átadomítsák és leendő uralmuk melegágyává tegyék? Miért akarják a mai Budapestet egyesek átplántálni a messzi jövőbe?

Jól ismerjük már azokat, a kik minden szabad véleményt, a mely speciális érdeküket sérti, megvadásolnak a „felekezeti” sötét vádjával, hogy az így teremtett zavarosban vígan tenyészthessék a saját elfogultságukat. Ezeknek a felekezetiisége azonban nem vallást, hanem spekulációt jelent. Ha nem ezt jelentené, bizonyára nem türnék a saját felekezetiüknek korszerűtlen lelki terrorját, a mellyel hatalmi célért minden neki kellemetlen szabad erőt leterrorizál és leigáz. Hatalmi cél szülte a cserkészlet leigázásának gondolatát is. Ez a mozgalom, bármily

kozatlanul és tudatlanul beszéljenek, irjanak és irasanak róla egyesek, a testi és lelki szabadságvágyat fejleszti ki. Ez nem „katonai rendgyakorlat”, ez nem üres és léha „kalandvágyából” fakad a gyermek lelkének, mint a hogy egyesek — a kiknek fogalmuk sincs az egészről, csupán azt látják, hogy a mozgalom nélkülük kapott nagy erőre — irigy és sértett hiúságból ráfognak. A cserkészletben igenis megcsillan a nagylelkűség, a férfiaság, az önzetlenség és az emberi szolidaritás gondolata.

A jóra nemesre való hajlandóság ereje hajtja össze a cserkészfiukat, s a kik most boszankodnak azon, hogy egy sereg gyermek ösztönszerűen megtalálta vezetőit, azok mint köztudomásu, maguk akartak felekezeti cserkészletet, ezt a fából vaskarikát szervezni! Fondorkodásuk nem sikerült, mozgalmuk

megkötött a részvétlenség rojtan és most kétségű dühükben tolvajt kiáltanak. A vallás- és közoktatásügyi miniszternek át kell látnia ezen a szifán és a cserkész-mozgalom eleven erejének számos irigyt figyelmeztetni, hogy aknamunkájuknak nem lehet fogantatja.